

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 iunie 2017

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte
judecători

mun. Chișinău

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
TOMA Nadejda
ALERGUȘ Constantin
TIMOFTI Vladimir

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul adjunct-interimar al procurorului Procuraturii de circumscripție Chișinău, Ciobanu Sergiu și inculpatul Buiucli Vasili, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017, în cauza penală privindu-1 pe

BUIUCLI Vasili xxxx, *născut la xxxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în xxxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.11.2015 - 25.08.2016;

Instanța de apel: 20.10.2016 - 24.01.2017;

Instanța de recurs: 03.05.2017 - 20.06.2017.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bender din 25 august 2016, Buiucli Vasili a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;
- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;
- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;
- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip

semiînchis;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, inculpatului Buiucli Vasili i s-a stabilit pedeapsa definitivă, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite inculpatului Buiucli Vasili a fost suspendată pe un termen de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial și a fost dispusă încasarea din contul lui Buiucli Vasili în beneficiul părții vătămate Rabinovici Cristina prejudiciul material în sumă de 6579 lei, în rest solicitările au fost respinse.

2. Pentru a pronunța sentința, *în fapt*, prima instanță a constatat că, Buiucli Vasili la 30 mai 2015, aproximativ la ora 15:00, fiind în loc public, în coridorul comun în fața ușii de intrare în ap. xxx, etajul xxx, al casei nr.xxx, cartierul xxxx, mun. xxxxx, având intenții huliganice, a încălcat ordinea publică aplicând violența asupra părții vătămate Bejenari Clavdia, manifestată prin lovituri cu mânele și picioarele asupra corpului, soldate cu leziuni corporale care, conform actului de examinare medico-legală nr.189 din 02 iunie 2015 se califică ca vătămarea neînsemnată a sănătății.

Tot el, la data de 24 iunie 2015, aproximativ ora 19:00, aflându-se în loc public, în apropierea primăriei, situată pe xxxxx, din intenții huliganice, a încălcat ordinea publică aplicând violența fizică asupra părții vătămate Rabinovici Cristina, manifestată prin împingerea și aplicarea loviturilor cu mânele în diferite părți ale corpului, cauzându-i dureri fizice. Tot atunci, Buiucli Vasili aplicând violență fizică asupra părții vătămate Bejenari Clavdia, manifestată prin împingere, în urma căreia ultima a căzut jos, prin ce i-au fost cauzate leziuni corporale, care conform actului de examinare medico-legală nr.231 din 01 iulie 2015 se califică ca vătămare medie a sănătății.

La fel, la data de 24 iunie 2015, aproximativ ora 18:20, aflându-se în loc public, în apropierea primăriei, amplasată pe xxxxx, Buiucli Vasili aplicând violența fizică asupra părții vătămate Bejenari Clavdia, manifestată prin împingerea acesteia, iar ultima a căzut jos sprijinându-se pe mâna dreaptă, primind leziuni corporale, în rezultatul cărora, conform raportului de expertiză medico-legală nr.279 D din 15 iulie 2015 la Bejenari Clavdia s-a depistat o fractură a antebrațului drept, care a fost produsă prin cădere pe suprafața palmară a brațului, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare medie a sănătății.

Tot el, la data de 31 iulie 2015, aproximativ ora 02:00, aflându-se în loc public, r-1 Anenii Noi, s. Vamița, str. Tighina, din intenții huliganice, a încălcat ordinea publică aplicând violența fizică asupra părții vătămate Rabinovici Cristina, manifestată prin ruperea de pe mână a ceasului de model „Claude Bernard” în sumă totală de 6579 lei și ruperea de la gât a unui lanț argintiu cu pandantiv în suma totală de 1000 lei, care aparține ultimei, prin ce i-a cauzat o daună materială considerabilă în sumă totală de 7 579 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul Buiucli Vasili a atacat-o cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia acesta să fie achitat, din motivul lipsei în acțiunile sale a elementelor infracțiunilor încriminate.

În motivarea apelului său, inculpatul a indicat că prima instanță în mod incorect a apreciat critic declarațiile sale, iar declarațiile părților vătămate Rabinovici Cristina și Bejenari

Clavdia, după sensul și conținutul lor nu coroborează cu materialul probator și cu celelalte probe administrate în cadrul urmăririi penale și examinării judiciare a acestei cauze penale.

În continuarea, a mai indicat că aceste declarații urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, deoarece el nu a comis nici o acțiune violentă față de acestea, nu le-a încălcat nici un drept al lor și nici nu a încălcat ordinea publică în careva mod.

Tot aici, a menționat că prin conținutul declarațiilor martorilor Tîgan Lilian, Evdochimov Evghenii, Cecoi Anatol, Bulat Viorel, Palii Iurii, Palii Parascovia, Antocel Stepan, Nogai Ivan, Sanduta Evghenii, Alexandrean Liubovi, Leon Stepan, Gutan Angela, practic în viziunea sa nu se confirmă nimic, deoarece din conținutul și din sensul declarațiilor lor nu se întrevide vreun element sau indiciu al componentelor de infracțiune de huliganism sau vătămarea integrității corporale, pretinse a fi comise de inculpat față de părțile vătămate Rabinovici Cristina și Bejenari Clavdia.

Totodată, a mai menționat că locul indicat de prima instanță, scara blocului locativ sau un coridor lângă apartament unde a avut loc un incident nu este loc public, drept urmare nu a fost încălcată ordinea publică, iar faptul urmează a fi reținut de către instanța de apel.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017, apelul declarat a fost admis, sentința a fost casată în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit căreia Buiucii Vasili a fost recunoscut vinovat în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. Analizând materialele dosarului și probele administrate la caz prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că faptele infracționale săvârșite de către inculpat urmau a fi încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, și nicidecum nu în baza cumulului de infracțiuni prevăzute la art. 287 alin. (1), 152 alin. (1), 287 alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal.

Așadar, instanța de apel a indicat că probele administrate coroborează cu declarațiile părților vătămate și a martorilor audiați, și confirmă că inculpatul Buiucii Vasili, prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, după semnele calificative: *huliganismul, adică, acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite de o persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism.*

Respectiv, instanța de apel a remarcat că prima instanță incorect a calificat acțiunile inculpatului în baza unui cumul de infracțiuni prevăzute la art. 287 alin. (1), 152 alin. (1), 287 alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a făcut trimitere la explicațiile date în pct. 6) al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism nr. 4 din 19.06.2006, care indică că *huliganismul se consideră repetat (art. 287 alin. (2) lit. a)) în cazul comiterii a două sau a mai multor infracțiuni de huliganism cu*

condiția că persoana nu a fost condamnată pentru vreuna din ele și nu a expirat termenul de prescripție.

Calificarea trebuie făcută numai conform regulilor concursului de infracțiuni, fără invocarea prevederii de la lit. a) alin. (2) art. 287 Cod penal, în următoarele cazuri:

1) huliganismul este urmat de o infracțiune omogenă prevăzută de un alt alineat al art. 287 Cod penal;

2) huliganismul consumat este urmat de tentativă de huliganism sau pregătire de huliganism ori viceversa;

3) în primul caz persoana este autor al huliganismului, în al doilea caz ea este organizator, instigator sau complice la huliganism ori viceversa.

De asemenea, instanța de apel a făcut referire și la explicațiile oferite în pct. 7 al aceleași Hotărâri, în care se indică că în cazul în care o persoană a săvârșit în perioade diferite două sau mai multe infracțiuni, pentru care responsabilitatea este prevăzută de diferite alineate ale art. 287 Cod penal, faptele săvârșite de făptuitor se vor considera la fel, huliganism repetat, însă în asemenea cazuri, calificarea definitivă se va efectua în baza alineatului ce prevede o pedeapsă mai gravă, indicându-se toate semnele constitutive ale huliganismului.

Instanța de apel, a conchis că, recalificând faptele inculpatului Buiucli Vasili calificate în baza cumulului de infracțiuni art. 287 alin. (1), 152 alin. (1), 287 alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal, în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, nu i se agravează situația în propriul apel, or, în primul caz pedeapsa lui Buiucli Vasili îi poate fi numită prin cumularea parțială sau totală a pedepselor numite (ceea ce a și făcut prima instanță), prin aplicarea art. 84 alin.(1) Cod penal (în speță, până la 9 ani), pe când pe art. 287 alin.(2) Cod penal, pedeapsa maximă poate fi doar de până la 5 ani închisoare, adică, mult mai blândă.

Instanța de apel s-a referit și la pct. 9) al Hotărârii explicative nominalizate mai sus, care prevăd că instanțele judecătorești urmează să delimiteze huliganismul de alte infracțiuni în dependență de sensul și orientarea intenției făptuitorului, de motivele, scopurile și circumstanțele acțiunilor săvârșite de el. Insultele, loviturile, cauzarea vătămarilor corporale ușoare, medii, grave și alte acțiuni de acest fel, săvârșite în familie, apartament în privința rudelor, cunoscuților și provocate de relațiile personale ostile, etc., vor fi calificate în baza articolelor Codului penal ce prevăd răspunderea pentru infracțiunile împotriva vieții sănătății persoanei.

Însă, în cazurile în care asemenea acțiuni au fost însoțite de o încălcare grosolană evidentă a ordinii publice de către făptuitor și au exprimat o vădită lipsă de respect față de societate, aceste acțiuni urmează a fi calificate drept huliganism.

Așadar, în celor expuse supra, instanța de apel a constatat că în cazul dat, vătămarea corporală medie a fost cauzată părții vătămate Bejenari Clavdia nu intenționat și din imprudență.

Instanța de apel a conchis că vătămarea corporală care i-a fost cauzată părții vătămate, nu a fost consecința unei lovituri concrete ci de la căderea părții vătămate Bejenari Clavdia în urma împingerii acesteia de către inculpatul Buiucli Vasili, or, dânsul, împingând-o pe Bejenari Clavdia, n-a prevăzut că ea va cădea și i se va fractura mâna, cu toate că putea și

trebuia să prevadă. Respectiv, instanța de apel a considerat că atitudinea psihică a inculpatului Buiucli Vasili față de aceste consecințe este în formă de imprudență.

Prin urmare, ținând cont de faptul că vătămarea corporală i-a fost cauzată părții vătămate Bejenari Clavdia, din imprudență în procesul de săvârșire actelor de huliganism, instanța de apel a punctat că această vătămare corporală cade sub incidența semnelor calificative ale huliganismului: „*însoțite de aplicarea violenței*” și nu necesită calificarea suplimentară și conform prevederilor art. 157 Cod penal.

În concluzie, instanța de apel a indicat că prima instanță n-a ținut cont de recomandările date de Plenul Curții Supreme de Justiție și eronat a calificat faptele săvârșite de către inculpatul Buiucli Vasili în baza art. 287 alin. (1), 152 alin. (1), 287 alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal și l-a condamnat în baza acestei legi.

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a ajuns la concluzia de a casa în latura penală sentința primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, recalificând acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal.

6. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recursuri ordinare de către procuror și inculpat.

6.1. Procurorul, invocând prevederile art.427 alin. (1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală deciziei cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, procurorul indică că instanța de apel neîntemeiat a recalificat acțiunile lui Buiucli Vasile de la 3 infracțiuni prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, la art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Astfel, în acest caz, acuzarea consideră că instanța de apel și-a depășit atribuțiile și incorect a considerat că nu agravează situația apelantului în propriul apel.

Conform prevederilor alin. (1) al art. 409 Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, în limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, *însă fără a înrăutăți situația apelantului.*

De asemenea, conform art. 410 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, soluționând cauza, *nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.*

Mai mult, potrivit prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de Lege, iar în cauza dată, nu persistă nici una dintre situațiile enumerate.

Din aceste motive, acuzarea consideră că instanța de apel și-a depășit atribuțiile acordate prin lege, motiv din care urmează a fi casată decizia ultimei cu menținerea sentinței primei instanțe în privința lui Buiucli Vasile.

6.2. Inculpatul Buiucii Vasili solicită casarea hotărârilor adoptate la caz, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia, inculpatul să fie achitat, din motiv că în acțiunile lui nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului, inculpatul indică că decizia instanței de apel și sentința primei instanțe le consideră ilegale și neîntemeiate, la compartimentul concluziilor privind necesitatea recunoașterii vinovăției sale în comiterea infracțiunilor incriminate, deoarece aceste concluzii sunt lipsite de suport juridic.

Consideră că prima instanță și instanța de apel incorect au apreciat critic declarațiile sale, menționând că inculpatul prin declarațiile sale, inculpatul dorește să se eschiveze de la răspundere penală.

În continuare, menționează că instanțele de judecată eronat au pus la baza condamnării declarațiile părților vătămate, pe care le consideră incerte.

Instanța de apel fără a supune cercetării probelor, pur și simplu a preluat felul în care prima instanță a apreciat probele administrate și le-a expus în decizia sa.

Referitor la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, inculpatul indică că prin acțiunile sale nu a fost încălcată ordinea publică, însă pur și simplu a fost un conflict între 2 persoane.

În cadrul urmăririi penale, s-a constatat prezența unor relații ostile între inculpat și concubina sa, Rabinovici Cristina, și mama ultimei, Bejenari Clavdia, iar instanțele de judecată nu au luat în considerație acest fapt.

Inculpatul mai menționează că, instanța de apel nu s-a pronunțat în decizia sa asupra motivelor invocate în apel referitoare la lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului, prin ce a comis eroarea de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că recursul procurorului urmează să fie admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, iar recursul declarat de către inculpatul Buiucii Vasili urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Or, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

În drept, soluția instanței de recurs se fundamentează pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Luând în considerație în cauza dată sunt declarate două cereri de recurs una fiind a procurorului și cealaltă a inculpatului Buiucli Vasili, Colegiul penal lărgit se va expune punctat asupra soluției adoptate pe marginea acestora.

7.1. Referindu-se la recursul ordinar declarat de către inculpatul Buiucli Vasili:

Lecturând conținutul recursului declarat de către inculpat, Colegiul penal lărgit atestă că cererea de recurs este întemeiată pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care indică că hotărârile instanțelor de apel pot fi supuse recursului în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, argumentele invocate de către acesta se referă în mare parte la modalitate de apreciere a probelor de către instanța de apel, pe care o consideră neobiectivă și eronată, care a dus la condamnarea inculpatului pentru comiterea faptelor infracționale incriminate.

În această ordine de idei, Colegiul penal ține să reamintească că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Așadar, analizând conținutul deciziei atacate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit menționează că instanțele de fond corect au stabilit starea de fapt în sarcina inculpatului, acesta fiind dovedită prin întreg ansamblu probator administrat la dosar, care a fost apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

În contextul dat, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate argumentele invocate de recurent privind nevinovăția sa în comiterea celor încriminate, deoarece pe parcursul judecării cauzei penale în fond instanțele just au constatat că inculpatul Buiucli Vasili se face vinovat de săvârșirea faptelor infracționale de care a fost învinuit prin rechizitoriu.

Astfel, în urma verificării legalității și temeiniciei hotărârii atacate sub aspectul criticat de către inculpat, Colegiul penal nu a atestat vreo eroare ce ar servi temei de casare a acesteia în sensul invocat de către acesta.

Reieșind din considerentele menționate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către inculpatul Buiucli Vasili, ca inadmisibil.

7.2. Referindu-se la recursul ordinar declarat de către procuror:

Reieșind din conținutul recursului ordinar declarat de către procuror, se indică că acesta invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel pct.12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs atunci când se constată că faptei săvârșite i s-a dat încadrare juridică greșită.

Procurorul în recursul declarat critică soluția instanței de apel sub aspectul nerespectării de către instanța de apel a principiului neagrării situației în propriul apel, invocând faptul că instanța de apel recalificând acțiunile inculpatului de la art. 287 alin. (1), 152 alin. (1), 287

alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal la art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, a agravat situația inculpatului deoarece noua infracțiune pentru care a fost condamnat acesta este mai gravă.

În primul rând, Colegiul penal menționează că instanța de apel greșit a considerat că acțiunile de vătămare a părții vătămate au fost cauzate de către inculpat din imprudență, și consideră că nu pot fi reținute ca întemeiate aprecierile instanței de apel precum că: *„vătămarea corporală care i-a fost cauzată părții vătămate, nu a fost consecința unei lovituri concrete, ci s-a produs de la căderea părții vătămate Bejenari Clavdia în urma împingerii acesteia de către inculpatul Buiucli Vasili, or, dânsul, împingând-o pe Bejenari Clavdia, n-a prevăzut că ea va cădea și își va fractura mâna, cu toate că putea și trebuia să prevadă. Respectiv, instanța de apel a considerat că atitudinea psihică a inculpatului Buiucli Vasili față de aceste consecințe este în formă de imprudență.*

Prin urmare, ținând cont de faptul că vătămarea corporală i-a fost cauzată părții vătămate Bejenari Clavdia, din imprudență în procesul de săvârșire actelor de huliganism, instanța de apel a punctat că această vătămare corporală cade sub incidența semnelor calificative ale huliganismului: „însoțite de aplicarea violenței” și nu necesită calificarea suplimentară și conform prevederilor art. 157 Cod penal.”

Referindu-se nemijlocit la concluziile instanței de apel indicate supra, Colegiul penal menționează că aceasta eronat și-a format aceste concluzii, deoarece probele administrate la cauza penală dată, confirmă intenția inculpatului Buiucli Vasili de a săvârși acțiunile de vătămare asupra părții vătămate Bejenari Clavdia.

Tot aici, se indică că nu pot fi reținute nici aprecierile instanței de apel referitoare la faptul că săvârșind acțiunile violente îndreptate spre partea vătămată Bejenari Clavdia, inculpatul nu a avut intenția de a-i cauza careva vătămări, deoarece acesta nu a prevăzut că în urma împingerii părții vătămate, aceasta va cădea și își va fractura mâna.

În contextul expunerii asupra săvârșirii vătămarilor părții vătămate Bejenari Clavdia, Colegiul penal punctează că, forma de vinovăție a inculpatului Buiucli Vasili în acest caz este exprimată prin intenție indirectă, care se caracterizează prin faptul că infractorul își dă seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, prevede urmările prejudiciabile și admite, în mod conștient, survenirea acestora. Factorul volitiv al intenției indirecte este caracterizat de lipsa dorinței de a surveni urmările prejudiciabile, dar admiterea conștientă a urmărilor prejudiciabile, fie de manifestarea unei atitudini indiferente față de survenirea acestora.

Prin urmare, Colegiul penal nicidecum nu poate susține concluziile instanței de apel referitoare la faptul că inculpatul Buiucli Vasili a comis infracțiunea de vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății din imprudență, ceea ce cade sub incidența semnelor calificative ale huliganismului.

În continuarea celor expuse mai sus, Colegiul penal referindu-se la argumentele invocate de recurent în sensul încălcării principiului neagrării situației în propriul apel, menționează că argumentele date sunt întemeiate în sensul prezenței erorii de drept la judecarea cauzei în ordine de apel.

În acest punct de analiză, Colegiul indică la etapa judecării apelului instanța de apel, într-adevăr a comis o eroare prin faptul că a încălcat prevederile art. 410 alin. (1) Cod de

procedură penală, care stipulează că instanța de apel soluționând cauza nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

Astfel, se indică că instanța de apel a recalificat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, în pofida faptului că acesta este o infracțiune mai gravă decât cele pentru care a fost condamnat inculpatul în prima instanță, deoarece sancțiunea pentru infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, este sub formă de amendă sau închisoare pe un termen de până la 5 ani, pe când pentru infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal este de până la 3 ani.

În circumstanțele date, se conturează clar ideea că infracțiunea pentru care a fost condamnat inculpatul de către instanța de apel, este o infracțiune mai gravă, adică a fost reținut în sarcina inculpatului o agravantă, ce a condiționat schimbarea încadrării juridice.

Așadar, Colegiul penal lărgit consideră absolut necesar de a puncta explicațiile date în pct. 12.4 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel nr. 22 din 12.12.2005, precum că regula neagrării în propriul apel nu este guvernată doar de sancțiunea normei incriminate, adică de pedeapsă, dar și de oricare alt aspect al laturii penale, cum ar fi, recunoașterea unor circumstanțe agravante, schimbarea încadrării juridice a faptei într-o infracțiune mai gravă, chiar dacă pedeapsa nu se va majora.

În acest aspect, Colegiul penal lărgit consideră neîntemeiate statuările instanței de apel cu privire la aceea că: „ ... recalificând faptele inculpatului Buiucli Vasili calificate de 3 ori pe art. 287 alin. (1) Cod penal, doar pe art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, nu i se agravează situația în propriul apel, or, în primul caz pedeapsa lui Buiucli Vasili îi poate fi numită prin cumularea parțială sau totală a pedepselor numite (ceea ce a și făcut prima instanță), prin aplicare art. 84 alin. (1) Cod penal (în speță, până la 9 ani) pe când pe art. 287 alin. (2) Cod penal, pedeapsa maximă poate fi numită doar până la 5 ani închisoare, adică cu mult mai blândă.”

În atare situație, se indică că instanța de apel incorect a interpretat dispozițiile legii penale, pentru a ajunge la concluzia că prin schimbarea încadrării juridice a acțiunilor imputate inculpatului nu se agravează situația acestuia. *Per a contrario* concluzia la care a ajuns instanța de apel nu poate fi susținută, iar prin reținerea încadrării juridice în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal în privința inculpatului se agravează situația acestuia.

Tot în sensul celor menționate, menționăm că încadrarea juridică a faptei joacă un rol decisiv în cadrul procesului penal, întrucât în acord cu temeiul legal al acuzațiilor care i se aduc unei persoane, se poate organiza o apărare eficientă fundamentată pe contestarea faptelor incriminate cu titlu de acuzație, ceea ce constituie o condiție esențială a echității procedurii garantate de art. 6 din Convenția Europeană. Din atare considerente, orice schimbare a încadrării juridice, atât în sensul atenuării, cât și a agravării, urmează a fi minuțios analizată și argumentată de instanța deferită cu judecarea cauzei.

Pe de altă parte, se relevă că, instanța de apel atunci când în urma analizării și verificării probelor a ajuns la concluzia de a schimba încadrarea juridică a faptelor inculpatului Buiucli Vasili de la art. 287 alin. (1), 152 alin. (1), 287 alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal la art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, era imperios de a ține seama de întrunirea cumulativă a următoarelor

condiții: 1) *învinuirea pentru acestea nu se deosebește în mare măsură după circumstanțele reale ale cauzei de învinuirea înaintată definitiv*; 2) *nu se agravează situația inculpatului*; 3) *nu se lezează dreptul lui la apărare*.

Însă, analizând textual decizia instanței de apel, Colegiul constată că, deși instanța expres a indicat despre faptul că reîncadrând acțiunile inculpatului Buiucli Vasili în baza art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, nu i se agravează situația acestuia, totuși nu a ținut seama de exigențele legale în acest sens și a admis înrăutățirea situației în privința inculpatului.

Luând în considerație cele menționate, Colegiul penal nu poate reține ca fiind întemeiate aprecierile instanței de apel privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că acestea sunt neîntemeiate, însă va reține concluziile expuse de către prima instanță în sensul dat, considerându-le ca fiind corecte și întemeiate.

În concluzie, Colegiul penal lărgit susține aprecierile primei instanței referitor la condamnarea inculpatului Buiucli Vasili în baza art. 287 alin. (1), 152 alin. (1), 287 alin. (1), 287 alin. (1) Cod penal, indicând că soluția primei instanțe este legală și întemeiată, iar instanța de apel greșit a admis apelul declarat.

Din considerentele expuse, Colegiul penal își formează concluzia de a casa total decizia instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

8. În corespundere cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de inculpatul Buiucli Vasili.

Admite recursul ordinar declarat de procurorul adjunct-interimar al procurorului Procuraturii de circumscripție Chișinău, Ciobanu Sergiu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 ianuarie 2017 în cauza penală în privința lui **Buiucli Vasili xxxx**, cu menținerea sentinței Judecătoreiei Bender din 25 august 2016, prin care:

Buiucli Vasili xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare;
- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare;
- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului Buiucli Vasili xxxx i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului Buiucli Vasili xxxxx a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea din contul lui Buiucli Vasili xxxxx în beneficiul părții vătămate Rabinovici Cristina, prejudiciul material în sumă de 6 579 (șase mii cinci sute șaptezeci și nouă) lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 03 august 2017.

Președinte

URSACHE Petru

Judecători

NICOLAEV Ghenadie

TOMA Nadejda

ALERGUȘ Constantin

TIMOFTI Vladimir